

στις τρεις τα ξημερώματα δεν έχω άλλη σκέψη
μήπως και άλλη την καρδιά σου έχει κυριέψει

μ' έφερε η απελπισία σου στου πόνου τ' ακρογιάλι
να σκέφτομαι πως αγκαλιά είσαι κι απόψε μ' άλλη

για δες εκεί μιν αντριγειά, εγώ να παίρνω πάλι
τηλέφωνο, δεν απαντά και μάλλον είναι μ' άλλη

το θάνατό μου προτιμώ παρά να δω μιν άλλη
να βρίχεται στην αγκαλιά που εγίνηκα χαλάλι

ποτέ σου δεν ενοιάστηκες αληθινά για μένα
κι εφρόντισες ώστε να ζεις να 'σαι σε χέρια ξένα...

που να μη σώσω για να δω στην αγκαλιά ντου άλλη
του άντρα που για πάρτη του εγίνηκα χαλάλι

ήπια κι απόψε, κάπνισα και έφτιαξα κεφάλι
μη σκέφτομαι πως αγκαλιά κρατεί εδά μιν άλλη

ένα χαστούκι δώσε μου, να δω, όνειρο είναι
ή στην αλήθεια μ' απατάς μελαχρινέ μου κρίνε;

πες μου ήντα θες κι ανεγυρνάς απ' το στενό μου πάλι
αφού μου λες δε μ' αγαπάς κι έχεις στο νου σου άλλη

Λόγο σα δώσω πως εμείς θα νείμαστε ζευγάρι
ξανοίγω ντρέτα μη θαρρείς, άλλος πως θα με πάρει

μου πες για σένα είμαι 'γω κάτι πολύ μεγάλο
όμως η απουσία σου με κάνει κι αμφιβάλλω

είπες η παρουσία μου σπουδαίο και μεγάλο
πράμα για σένα στη ζωή μ' ακόμα αμφιβάλλω

για δες πως εκατόνησα για το σεβντά ντου πάλι
να μη μπορώ να κοιμηθώ κι αυτός να είναι μ' άλλη

Χριστέ μου ήντα του' φταιξα κι ετσα πόνο μου δίνει
κι αντίς να πει πως μ' αγαπά ξανοίγει όλο εκείνη

είναι αετός, πετά ψηλά και χάνεται απ' τα μάθια
οντέ πετά μ' άλλα πουλιά και κάνει με κομμάθια